

Guds attribut

Publicerad: 17 August 2010

Den organiserade mångfald och komplexitet vi ser i kosmos pekar med all önskvärd tydlighet på en formgivare med attribut. Tron på Guds existens och att tron på Hans attribut är intimt sammankopplade. Som Mahmoud R. Murad förklarar:

Guds essens är namngiven med namn och kvalificerad med kvalifikationer (attribut) eftersom en essens inte kan existera utan attribut. Det är därför att tron på Guds samtliga namn och attribut är att tro på Gud själv. [1]Murad, Mahmoud R. (2001) *The Manual of Articles of Faith*, Saudiarabien, s. 36.

Tron på Guds attribut är en grundläggande artikel i den islamiska tron. "Typiskt", säger Chittick, "har muslimer försökt förstå Gud genom att meditera kring implikationerna av Guds namn och attribut såsom de uttrycks i Koranen och sunnah... namnen kastar ett nytt ljus över exakt vad Gud är, exakt vad Han inte är samt exakt hur människan ska förstå Honom och relatera till Honom." [2]Chittick William C. (2007) *Science of the Cosmos, Science of the Soul: The Pertinence of Islamic Cosmology in the Modern World*, Oneworld Books, Oxford, s. 8.

Den korrekta tron på attributen förblev intakt till en sekt (mu'tazilah) dök upp två århundraden efter profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) död. Dessa rationalister, starkt påverkade av den aristoteliska filosofin [3]Västerländsk vetenskap har påverkats av Aristoteles verk till galileisk tid, varefter den aristoteliska filosofin varit på tillbakagång. (Oxford Dictionary of Philosophy, Simon Blackburn, s. 25, ... Fortsätt läsa, var främmande för Koranens anda och det (arabiska) språk genom vilket den förstods. Som Chittick beskriver:

Även om det produceras många tankar och idéer bland nutida muslimer har få av dem rötter i den islamiska intellektuella traditionen. Koranen och sunnah åberopas ofta men grunden bygger på tankar som utvecklats i Väst under modern tid. [4]Chittick William C. (2007) *Science of the Cosmos, Science of the Soul: The Pertinence of Islamic Cosmology in the Modern World*, Oneworld Books, Oxford, s. 47.

Mu'tazilah antog en rationell filosofisk tolkning av Guds attribut vilket ledde till en rad problem. De menade att Gud inte behövde definieras genom de attribut som presenterades i Koranen och sunnah. Ibland använde de diplomati för att sprida sin syn och kamouflera sina argument gentemot deras sunnimotståndare. Men detta visade sig fruktlöst i takt med att de lade fram allt mer extrema åsikter. Några av dem vidhöll det absurda i att Gud varken finns inom eller bortom den fysiska världen utan att Han enbart existerar i en filosofers sinne. En annan rationalistfraktion trodde på Guds transcendens men omtolkade Hans attribut på ett sådant sätt att de blev obegripliga och omöjliga att relatera till. Allt som allt var deras Gud knappast annorlunda än Aristoteles livlösa primus motor (den förste röraren). Sunnilärde påpekade faran i att definiera Gud i sådana termer. De förstod att "driva Gud till intellektuell isolering i ett heligt getto var ohälsosamt och onaturligt" [5]Armstrong, Karen (1999) *A History of God*, Vintage, s. 463. eftersom det uppmuntrade folk till

att tro att det var onödigt att tillämpa standarder för anständighet och rationalitet inspirerade av Gud till mänskligt beteende [6]Ibid.. Kort sagt ledde denna uppfattning folket till alienering från deras Skapare. Sunnilärde konfronterade sådana ultra-mystiska uppfattningar som på grund av deras extrema betoning på gudomlig tabu var på väg att utveckla den mest ljusskygga förståelsen av Guds attribut. Till skillnad från deras motståndare baserade sunnilärde deras argument på sammanhängande bevis från Koranen, sunnah och språklig expertis. Många av deras motståndare hade bristande ispråkkunskaper och detta, förutom blint efterföljande av grekiska filosofer, hade stor inverkan på deras tolkning av de religiösa texterna. [7]Mahmoud Azzamakshari (ca 1075 1144), väl insatt i arabisk grammatik och morfologi, ibland med långsökta tolkningar för att stödja hans rationalistiska syn på gudomliga attribut. Dessutom är de flesta, om inte alla, av deras huvudargument speciella inlagor där vissa premisser infördes eller uteslöts på falska grunder eller inga grunder alls [8]Ibn Taimiyyah har mästertligt behandlat detta ämne i hans kompendium al-Fataawaa (2002), utgiven av Darrul-Qassim, Riyadh, Saudiarabien.. Muslimer tror att genom att korrekt förstå de uppenbarade namnen och attributen kan man uppnå en djupare förståelse för Guds unikheter. Förutom att vara En är Gud Allvis, Allsmäktig och den Mest Nåderike. Han är den Levande, den Barmhärtige, Formgivaren och Skaparen. Profeten Mohammad berättade för hans följeslagare att av Guds oändliga namn har enbart 99 uppenbarats [9]Fathil-Baari (nr 5031), Assilsilah Assahihah (199).., vilket innebär att den Gud de dyrkar inte kan inrymmas av ändliga kategorier och definitioner [10]Armstrong, Karen (1999) A History of God, Vintage, s. 180.. Om alla träd på jordens yta skulle göras till pennor och alla hav förvandlas till bläck skulle det inte vara nog för att nedteckna Guds kunskap även om havet av bläck multiplicerats mångfalt. [11]Koranen: 31:27 och 18:109.

Koranen avvisar bestämt de som tvistar "om Gud utan kunskap och utan ledning och utan uppenbarelseklara ljus". [12]Koranen 22:8

I fråga om attributen bör läsaren beakta två viktiga aspekter. Att Gud kan benämnas med flera namn motsäger sig inte Hans absoluta Enhet. Och Guds namn, som är ädla och perfekta, hör till Honom på det sätt som passar Hans oändliga storhet och majestät. "Den Allvetande" [13]Koranen: 31:27 och 18:109. är till exempel ett namn som nämns i Koranen som vittnar om en perfekt och allomfattande kunskap som varken föregås av okunnighet eller åtföljas av glömska eller avbryts av slummer. "Han som äger all styrka" [14]Koranen 42:19 och "den Vise" [15]Koranen 12:83 är två namn som Gud kombinerar i Koranen vilka båda bortom litterär mening understryker perfekt kraft och visdom. I att kombinera dessa båda namn (Han som äger all styrka och den Vise) finns en stor signifikant som visar att Guds oändliga makt inte är godtycklig eller spontan utan disponeras genom Hans oändliga visdom [16]Murad, Mahmoud R. (2001) The Meaning and the Conditions of the Two Testimonies Of Islam, Almurad's Islamic Manuals, s. 37-38..

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Murad, Mahmoud R. (2001) The Manual of Articles of Faith, Saudiarabien, s. 36.

↑2 Chittick William C. (2007) Science of the Cosmos, Science of the Soul: The Pertinence of Islam-

ic Cosmology in the Modern World, Oneworld Books, Oxford, s. 8.

↑3 Västerländsk vetenskap har påverkats av Aristoteles verk till galileisk tid, varefter den aristoteliska filosofin varit på tillbakagång. (Oxford Dictionary of Philosophy, Simon Blackburn, s. 25, Oxford University Press, 1996)

↑4 Chittick William C. (2007) Science of the Cosmos, Science of the Soul: The Pertinence of Islamic Cosmology in the Modern World, Oneworld Books, Oxford, s. 47.

↑5 Armstrong, Karen (1999) A History of God, Vintage, s. 463.

↑6 Ibid.

↑7 Mahmoud Azzamakhshari (ca 1075 1144), väl insatt i arabisk grammatik och morfologi, ibland med långsökta tolkningar för att stödja hans rationalistiska syn på gudomliga attribut.

↑8 Ibn Taimiyyah har mästertligt behandlat detta ämne i hans kompendium al-Fataawaa (2002), utgiven av Darrul-Qassim, Riyadh, Saudiarabien.

↑9 Fathil-Baari (nr 5031), Assilsilah Assahihah (199).

↑10 Armstrong, Karen (1999) A History of God, Vintage, s. 180.

↑11 Koranen: 31:27 och 18:109.

↑12 Koranen 22:8

↑13 Koranen: 31:27 och 18:109.

↑14 Koranen 42:19

↑15 Koranen 12:83

↑16 Murad, Mahmoud R. (2001) The Meaning and the Conditions of the Two Testimonies Of Islam, Almurad's Islamic Manuals, s. 37–38.